

Zbiór Orzeczeń

POSTANOWIENIE PREZESA TRYBUNAŁU

z dnia 25 lutego 2021 r.*

Odesłanie prejudycjalne – Postępowanie w trybie przyspieszonym – Brak skuteczności – Związek z krajowym postępowaniem w przedmiocie środków tymczasowych

W sprawach połączonych C-14/21 i C-15/21

mających za przedmiot dwa wnioski o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożone przez Tribunale amministrativo regionale per la Sicilia (regionalny sąd administracyjny dla Sycylii, Włochy), postanowieniami z dnia 23 grudnia 2020 r., które wpłynęły do Trybunału w dniu 8 stycznia 2021 r., w postępowaniach:

Sea Watch eV

przeciwko

Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti (C-14/21 i C-15/21),

Capitaneria di Porto di Palermo (C-14/21),

Capitaneria di Porto di Porto Empedocle (C-15/21),

PREZES TRYBUNAŁU,

po wysłuchaniu sędziego sprawozdawcy J. Passera i rzecznika generalnego A. Rantosa,

wydaje następujące

Postanowienie

- 1 Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczą wykładni dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/16/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu (Dz.U. 2009, L 131, s. 57) oraz Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, zawartej w Londynie w dniu 1 listopada 1974 r. (*Recueil des traités des Nations unies*, vol. 1185, nr 18961, s. 3).
- 2 Wnioski te zostały złożone w ramach dwóch sporów pomiędzy, po pierwsze, Sea Watch eV a Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti (ministerstwem infrastruktury i transportu, Włochy) oraz Capitaneria di Porto di Palermo (kapitanatem portu w Palermo, Włochy), a po drugie, Sea Watch a tym ministerstwem oraz Capitaneria di Porto di Porto Empedocle (kapitanatem portu w Porto Empedocle, Włochy), w przedmiocie dwóch zakazów wyjścia w morze wydanych, odpowiednio, przez każdy z tych kapitanatów i dotyczących, odpowiednio, statków o nazwach *Sea Watch 4* i *Sea Watch 3*.

* Język postępowania: włoski.

Postępowania główne

- 3 Sea Watch jest organizacją humanitarną o celu niezarobkowym, z siedzibą w Berlinie (Niemcy). Zgodnie z postanowieniami jej statutu organizacja ta ma na celu w szczególności ratowanie osób znajdujących się w sytuacji zagrożenia lub w niebezpieczeństwie na morzu oraz konserwację i eksploatację statków, łodzi i urządzeń latających w celu udzielania pomocy tym osobom. Zgodnie z tym celem organizacja Sea Watch prowadzi w praktyce działania poszukiwawczo-ratownicze osób na Morzu Śródziemnym za pomocą statków, których jest jednocześnie właścicielem i armatorem. Wśród tych statków znajdują się w szczególności dwa statki, zwane odpowiednio *Sea Watch 3* i *Sea Watch 4*, które są wpisane do niemieckiego rejestru krajowego, pływają pod banderą niemiecką i obydwa zostały certyfikowane przez instytucję klasyfikacyjną i certyfikującą z siedzibą w Niemczech jako „statki towarowe/wielozadaniowe”.
- 4 Latem 2020 r. *Sea Watch 3* i *Sea Watch 4* wypłynęły kolejno z portu Burriana (Hiszpania) i przystąpiły do ratowania kilkuset osób znajdujących się w sytuacji zagrożenia na wodach międzynarodowych Morza Śródziemnego. Kapitan każdego z tych statków został następnie poinformowany przez Italian Maritime Rescue Coordination Centre (włoski ośrodek koordynacji akcji ratunkowych na morzu), że Ministero degli Interni (ministerstwo spraw wewnętrznych, Włochy) wydało zezwolenie na zejście na ląd zainteresowanych osób i przeniesienie ich na pokład statków znajdujących się w porcie w Palermo (Włochy), w przypadku *Sea Watch 4*, oraz w porcie w Porto Empedocle (Włochy), w przypadku *Sea Watch 3*, i że w związku z tym kapitanom zostało wydane polecenie skierowania ich statków do tych dwóch portów w celu przeprowadzenia w nich tych czynności.
- 5 Po zakończeniu wspomnianych czynności Ministro della Sanità (minister zdrowia, Włochy) postanowił, że te dwa statki pozostaną na kotwicy blisko rzeczonych portów w pierwszej kolejności do celów odizolowania załóg służącego zapobieganiu rozprzestrzenianiu się COVID-19, a w drugiej kolejności oczyszczenia i dezynfekcji oraz otrzymania zaświadczenia sanitarnego.
- 6 Po zakończeniu procedur oczyszczania i dezynfekcji kapitanat portu w Palermo i kapitanat portu w Porto Empedocle przeprowadziły inspekcje na pokładzie, a następnie wydały zakaz wyjścia w morze, odpowiednio, *Sea Watch 4* i *Sea Watch 3* ze względu na to, że stwierdziły one istnienie braków technicznych i operacyjnych, z których część należało uznać za „poważne”, co uzasadniało ów zakaz wyjścia statków w morze.
- 7 Od tego czasu organizacja Sea Watch usunęła pewną liczbę tych braków. Organizacja Sea Watch uznaje natomiast, że pozostałe braki (zwane dalej „spornymi brakami”) nie zostały stwierdzone. Braki te zasadniczo wiążą się z tym, że zdaniem właściwych organów włoskich *Sea Watch 3* i *Sea Watch 4* nie posiadają ani certyfikatu, aby przyjąć na pokład i przewozić kilkaset osób, tak jak to zrobiły latem 2020 r., ani odpowiedniego wyposażenia technicznego, w szczególności jeśli chodzi o oczyszczanie ścieków, prysznice i toalety.
- 8 W tych okolicznościach organizacja Sea Watch wniosła do Tribunale amministrativo regionale per la Sicilia (regionalnego sądu administracyjnego dla Sycylii, Włochy) dwie skargi o stwierdzenie nieważności w odniesieniu do środków, w drodze których kapitanat portu w Palermo i kapitanat portu w Porto Empedocle wydały zakaz wyjścia w morze, odpowiednio, *Sea Watch 4* i *Sea Watch 3*, do czasu usunięcia spornych braków, a także w odniesieniu do sprawozdań dotyczących inspekcji załączonych do tych środków oraz wszelkich wcześniejszych, późniejszych lub powiązanych z nimi aktów.
- 9 Ponadto jednocześnie z tymi skargami organizacja Sea Watch złożyła wnioski w przedmiocie środków tymczasowych celem przyjęcia środków zabezpieczających, które uzasadniła istnieniem ryzyka poniesienia poważnej i nieodwracalnej szkody w rozumieniu przepisów prawa włoskiego mających zastosowanie w tym zakresie.

- 10 We wnioskach o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym sąd odsyłający wskazuje w szczególności, że dokumenty zawarte w odnośnych aktach postępowań głównych wskazują, iż w kwestii istnienia spornych błędów odmienne stanowiska zajmują nie tylko strony tych postępowań, ale również właściwe organy we Włoszech, państwie portu, oraz w Niemczech, państwie bandery. Właściwe włoskie organy uważają bowiem zasadniczo, że te braki zostały stwierdzone i powinny zostać usunięte, podczas gdy właściwe niemieckie organy twierdzą, że prawidłowa wykładnia właściwych przepisów prawa Unii oraz mających zastosowanie przepisów prawa międzynarodowego pozwala stwierdzić, że takie braki nie występują.
- 11 Ze względu na tę sytuację sąd odsyłający uważa, że wykładnia dyrektywy 2009/16 i Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu wiąże się z powstaniem złożonych, nowych kwestii prawnych o doniosłym znaczeniu dla wszystkich państw członkowskich, których rozstrzygnięcie jest niezbędne, aby umożliwić mu wydanie orzeczenia w postępowaniach głównych.
- 12 W tych okolicznościach Tribunale amministrativo regionale per la Sicilia (regionalny sąd administracyjny dla Sycylii) postanowił zawiesić postępowanie w obu sprawach głównych i przedłożyć Trybunałowi pięć pytań prejudycjalnych sformułowanych w niemal identyczny sposób. Sąd odsyłający zwrócił się również do Trybunału z wnioskiem o rozpatrzenie niniejszych spraw w trybie przyspieszonym, przewidzianym w art. 105 regulaminu postępowania przed Trybunałem.
- 13 Postanowieniem prezesa Trybunału z dnia 2 lutego 2021 r. niniejsze sprawy zostały połączone do celów pisemnego i ustnego etapu postępowania, jak również do celów wydania orzeczenia przez Trybunał.

W przedmiocie wniosków o zastosowanie trybu przyspieszonego

- 14 Zgodnie z art. 105 § 1 regulaminu postępowania, jeżeli charakter sprawy wymaga niezwłocznego rozstrzygnięcia, prezes Trybunału może, na wniosek sądu odsyłającego lub w wyjątkowych przypadkach z urzędu, postanowić o rozpatrzeniu odesłania prejudycjalnego w trybie przyspieszonym, stanowiącym odstępstwo od przepisów tego regulaminu postępowania.
- 15 W niniejszym przypadku sąd odsyłający uzasadnia swoje wnioski o rozpoznanie niniejszych spraw w trybie przyspieszonym, przewidzianym w tym przepisie, podnosząc następujące elementy:
- 16 Przede wszystkim sąd odsyłający podkreśla zasadniczo, że sprawy te odnoszą się do delikatnej dziedziny, ponieważ dotyczą akcji ratowania osób znajdujących się w sytuacji zagrożenia, które to akcje są prowadzone na Morzu Śródziemnym od lat 2014 i 2015 przez humanitarne organizacje pozarządowe za pomocą w szczególności statków towarowych pływających pod banderą państw członkowskich, wśród których znajdują się *Sea Watch 3* i *Sea Watch 4*.
- 17 Następnie wspomniany sąd wskazuje zasadniczo, że zakazy wyjścia w morze nałożone na statki eksploatowane przez organizację Sea Watch wchodzą w zakres zespołu środków, które w sposób ogólny mogą wywierać wpływ na akcje, o których mowa w poprzednim punkcie. Niemal wszystkie statki prowadzące takie akcje są bowiem obecnie objęte zakazami wyjścia w morze wydanymi przez kapitanaty poszczególnych włoskich portów (między innymi portów w Olbii, Palermo, Porto Empedocle i Wenecji) i uzasadnione tym, że owe statki nie spełniają niezbędnych wymogów.
- 18 Ponadto, biorąc pod uwagę tę sytuację, sąd odsyłający uznaje za niezbędne szybkie wyjaśnienie ram prawnych, w których wspomniane akcje są wykonywane, zauważając nie tylko, że przestrzeganie niezbędnych wymogów w zakresie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia stanowi bezwzględną przesłankę procesową, ale również, iż obecnie, wobec braku takiego wyjaśnienia, nie istnieje żaden instrument umożliwiający powstrzymanie stosowania zakazu wyjścia statków w morze.

- 19 Wreszcie sąd odsyłający jest zdania, że średni czas rozpatrywania spraw przez Trybunał nie pozwoli mu na rozstrzygnięcie postępowań głównych przed początkiem lata 2021 r., podczas gdy doświadczenie ubiegłych lat wskazuje, że jest to sezon, w którym odbywa się najwięcej akcji ratowania osób zagrożonych na Morzu Śródziemnym prowadzonych przez pozarządowe organizacje, takie jak organizacja Sea Watch i jej podobne.
- 20 Biorąc pod uwagę wszystkie te informacje, wspomniany sąd uważa, że niezbędne jest uzyskanie w krótkim czasie odpowiedzi na pytania, które przedłożył on Trybunałowi, zwracając jednocześnie uwagę, że ze względu na złożone wnioski o rozpoznanie niniejszych spraw w trybie przyspieszonym, sam sąd odsyłający oddalił wyłącznie tymczasowo i bez uszczerbku dla ostatecznego orzeczenia w tej kwestii do czasu, gdy zapozna się on z rozstrzygnięciem wspomnianych wniosków przez Trybunał, wnioski w przedmiocie środków tymczasowych, które zostały mu złożone przez organizację Sea Watch w celu przyjęcia środków zabezpieczających.
- 21 W świetle informacji przedstawionych przez sąd odsyłający należy wskazać w pierwszej kolejności, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału niepewność prawa, która może wpływać na działalność strony postępowania przed sądem krajowym, w ramach którego właściwy sąd uważa za konieczne z jednej strony skierowanie do Trybunału pytań dotyczących wykładni prawa Unii oraz z drugiej strony, uzasadniony interes tej strony w tym, by jak najszybciej poznać zakres praw, które wywodzi z prawa Unii, stanowią okoliczności mogące zaistnieć w wielu postępowaniach i nie mogą zatem uzasadniać rozpoznania odesłania prejudycjalnego w trybie przyspieszonym przewidzianym w art. 105 regulaminu postępowania (zob. podobnie postanowienie prezesa Trybunału z dnia 20 grudnia 2017 r., M.A. i in., C-661/17, niepublikowane, EU:C:2017:1024, pkt 16; a także wyrok z dnia 14 stycznia 2021 r., The International Protection Appeals Tribunal i in., C-322/19 i C-385/19, EU:C:2021:11, pkt 47).
- 22 Ów tryb przyspieszony stanowi bowiem instrument proceduralny służący zaradzeniu nadzwyczaj pilnej sytuacji, której istnienie należy ustalić w odniesieniu do wyjątkowych okoliczności właściwych dla sprawy, w związku z którą został złożony wniosek o zastosowanie trybu przyspieszonego (zob. podobnie postanowienie prezesa Trybunału z dnia 20 grudnia 2017 r., M.A. i in., C-661/17, niepublikowane, EU:C:2017:1024, pkt 17).
- 23 W drugiej kolejności z tego samego względu, znaczna liczba osób, które mogą znaleźć się w tej samej sytuacji niepewności jak strony postępowania głównego, lub sytuacji prawnych, jakich może dotyczyć orzeczenie, które sąd odsyłający musi wydać po otrzymaniu odpowiedzi na pytania prejudycjalne, które przedłożył on Trybunałowi, albo orzeczeń, które ten sąd lub inne sądy krajowe będą musiały wydać w podobnych postępowaniach, nie może jako taka stanowić wyjątkowej okoliczności uzasadniającej zastosowanie trybu przyspieszonego [zob. podobnie postanowienia prezesa Trybunału: z dnia 13 lipca 2016 r., Banco Santander, C-96/16, niepublikowane, EU:C:2016:566, pkt 18; z dnia 20 września 2018 r., Minister for Justice and Equality, C-508/18 i C-509/18, niepublikowane, EU:C:2018:766, pkt 14; a także wyrok z dnia 8 grudnia 2020 r., Staatsanwaltschaft Wien (sfalszowane polecenia przelewu), C-584/19, EU:C:2020:1002, pkt 36].
- 24 W konsekwencji należy stwierdzić, kładąc przy tym nacisk na istotny i delikatny charakter postępowań głównych oraz odpowiedzi, których może udzielić Trybunał na przedłożone mu pytania w odnośnej dziedzinie prawa Unii (zob. analogicznie postanowienia prezesa Trybunału: z dnia 8 marca 2018 r., Vitali, C-63/18, niepublikowane, EU:C:2018:199, pkt 16; a także z dnia 27 lutego 2019 r., M.V. i in., C-760/18, niepublikowane, EU:C:2019:170, pkt 17), że te poszczególne elementy, których istnienie w niniejszym przypadku wyraźnie wynika z wypowiedzi sądu odsyłającego związane przedstawionych w pkt 17 i 18 niniejszego postanowienia, nie mogą uzasadniać rozpoznania niniejszych spraw w trybie przyspieszonym.

- 25 W trzeciej i ostatniej kolejności z wypowiedzi sądu odsyłającego zwięźle przedstawionych w pkt 16 i 19 niniejszego postanowienia wynika w sposób oczywisty, że postępowania, w których ten sąd zwraca się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii, mają – poza wyzwaniem prawnymi i ich konkretnymi następstwami – istotny i subtelny wymiar ludzki, ponieważ dotyczą one warunków, w których humanitarne organizacje pozarządowe mają przeprowadzać akcje ratowania osób znajdujących się w sytuacji zagrożenia lub w niebezpieczeństwie na morzu. W tym kontekście sąd odsyłający podkreśla w szczególności, że wnosi o zastosowanie trybu przyspieszonego w celu uzyskania od Trybunału odpowiedzi w terminie umożliwiającym mu rozstrzygnięcie sporów w postępowaniach głównych przed początkiem lata 2021 r., sezonu, w którym – jak wskazuje doświadczenie – skoncentrują się zwykle akcje ratowania osób znajdujących się w sytuacji zagrożenia lub w niebezpieczeństwie na Morzu Śródziemnym.
- 26 Tymczasem, jak wynika z utrwalonego orzecznictwa Trybunału, okoliczność, że spór przed sądem krajowym ma pilny charakter i że właściwy sąd jest zobowiązany do podjęcia wszelkich działań w celu zapewnienia jego szybkiego zakończenia, sama w sobie nie uzasadnia rozpoznania przez Trybunał odnośnego odesłania prejudycjalnego w trybie przyspieszonym przewidzianym w art. 105 regulaminu postępowania (postanowienia prezesa Trybunału: z dnia 31 lipca 2017 r., *Mobit*, C-350/17 i C-351/17, niepublikowane, EU:C:2017:626, pkt 6; a także z dnia 29 listopada 2017 r., *Bosworth i Hurley*, C-603/17, niepublikowane, EU:C:2017:933, pkt 9).
- 27 Postępowanie to bowiem różni się – zarówno ze względu na przedmiot, jak i ze względu na przesłanki zastosowania – od postępowania w przedmiocie środka tymczasowego takiego jak przewidziane w art. 160–166 i 190 regulaminu postępowania w odniesieniu do skarg bezpośrednich i odwołań (zob. podobnie postanowienia prezesa Trybunału: z dnia 7 kwietnia 2016 r., *Rada/Front Polisario*, C-104/16 P, niepublikowane, EU:C:2016:232, pkt 18; z dnia 11 października 2017 r., *Komisja/Polska*, C-441/17, niepublikowane, EU:C:2017:794, pkt 15), lub postępowania przed sądem odsyłającym, o którym mowa w pkt 20 niniejszego postanowienia.
- 28 W szczególności postępowanie w trybie przyspieszonym, przewidziane w art. 105 regulaminu postępowania ma na celu umożliwienie Trybunałowi wydania w krótkim czasie orzeczenia co do istoty w przedłożonym mu odesłaniu prejudycjalnym, a nie ocenę konieczności zastosowania środków tymczasowych w oczekiwaniu na takie orzeczenie.
- 29 Poza tym w odróżnieniu od postępowań w przedmiocie środka tymczasowego, o których mowa w pkt 27 niniejszego postanowienia, postępowanie w trybie przyspieszonym nie pozwala Trybunałowi niezwłocznie i, w razie potrzeby, tymczasowo rozstrzygnąć w przedmiocie przedstawionych mu pytań, lecz w pierwszej kolejności zobowiązuje go do poszanowania prawa do przedstawienia uwag na piśmie, przyznanego w art. 105 § 3 regulaminu postępowania stronom postępowania głównego i pozostałym podmiotom określonym w art. 23 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wśród których są wymienione państwa członkowskie, które zgodnie z art. 38 § 4 regulaminu postępowania mogą złożyć uwagi w swoim języku urzędowym. Do terminów związanych z przestrzeganiem tego wymogu należy dodać w szczególności terminy wynikające z tłumaczenia wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na poszczególne języki urzędowe Unii, tłumaczenie uwag na piśmie składanych przez państwa członkowskie w języku postępowania, a następnie tłumaczenie orzeczenia Trybunału w celu jego publikacji.
- 30 Tymczasem w niniejszej sprawie, biorąc po uwagę owe wymogi oraz datę przedłożenia przez sąd odsyłający wniosków o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, okazuje się niemożliwe, aby Trybunał – nawet rozpoznając niniejsze sprawy w trybie przyspieszonym – wydał orzeczenie w tych sprawach w terminie zgodnym z zasadą należytego sprawowania wymiaru sprawiedliwości i umożliwiającym sądowi odsyłającemu rozstrzygnięcie sporów w postępowaniu głównym przed początkiem lata 2021 r., co zdaniem tego sądu powinno nastąpić ze względów wskazanych w pkt 19 i 25 niniejszego postanowienia.

- 31 Z powyższego wynika, że z zastosowania takiego postępowania nie może w każdym razie wynikać osiągnięcie celu, o którym mowa w poprzednim punkcie niniejszego postanowienia, a zatem jest ono pozbawione skuteczności w niniejszych sprawach (zob. analogicznie postanowienie prezesa Trybunału z dnia 20 grudnia 2017 r., de Diego Porras, C-619/17, niepublikowane, EU:C:2017:1025, pkt 25). W związku z tym okoliczności niniejszej sprawy nie uzasadniają odstąpienia przez Trybunał od ogólnie obowiązujących przepisów regulaminu postępowania przed Trybunałem, w niniejszym przypadku na podstawie art. 105 § 1 tego regulaminu.
- 32 Niemniej jednak Trybunał orzekł już, że każdy sąd krajowy rozpatrujący spór dotyczący prawa Unii powinien mieć uprawnienia do zarządzenia środków tymczasowych pozwalających zapewnić pełną skuteczność orzeczenia, które ma być wydane w przedmiocie istnienia praw podnoszonych na podstawie tego prawa, w tym – w razie potrzeby – odstąpienia od stosowania przepisów prawa krajowego, który stanowiłby przeszkodę dla takiego uprawnienia. Tym bardziej ma to miejsce, w przypadku gdy właściwy sąd krajowy postanawia zawiesić postępowanie i przedłożyć Trybunałowi pytania prejudycjalne, ponieważ takie środki tymczasowe mogą okazać się odpowiednie w celu zapewnienia skuteczności mechanizmu odesłania prejudycjalnego przewidzianego w art. 267 TFUE (zob. podobnie wyrok z dnia 19 czerwca 1990 r., Factortame i in., C-213/89, EU:C:1990:257, pkt 21–23).
- 33 A zatem to przede wszystkim do sądu krajowego rozpatrującego spór o pilnym charakterze, który to znajduje się w najlepszym położeniu, aby ocenić konkretne problemy stron i który uznaje za konieczne przedłożenie Trybunałowi pytań prejudycjalnych w przedmiocie wykładni prawa Unii, należy zastosowanie – w oczekiwaniu na orzeczenie Trybunału – wszelkich odpowiednich środków tymczasowych w celu zapewnienia pełnej skuteczności orzeczenia, które sam będzie musiał wydać (zob. podobnie postanowienie prezesa Trybunału z dnia 10 kwietnia 2018 r., Gómez del Moral Guasch, C-125/18, niepublikowane, EU:C:2018:253, pkt 15 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 34 W niniejszej sprawie zadaniem sądu odsyłającego jest zatem, zgodnie z jego rozważaniami we wnioskach o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, zwięźle przedstawionych w pkt 20 niniejszego postanowienia, podjęcie decyzji, czy środki tymczasowe są odpowiednie w celu zapewnienia pełnej skuteczności orzeczeń, które musi on wydać oraz, w stosownym przypadku, określenie środków, które muszą zostać przyjęte.
- 35 Trybunał rozpozna niniejsze sprawy w pierwszej kolejności na podstawie art. 53 § 3 regulaminu postępowania, uwzględniając szczególne okoliczności tych spraw, wynikające z wypowiedzi sądu odsyłającego zwięźle przedstawionych w pkt 16–19 niniejszego postanowienia.
- 36 Biorąc pod uwagę całość powyższych rozważań, należy stwierdzić, że wnioski sądu odsyłającego o rozpoznanie niniejszych spraw w trybie przyspieszonym, przewidzianym w art. 105 regulaminu postępowania, nie mogą zostać uwzględnione.

Z powyższych względów prezes Trybunału postanawia, co następuje:

Wnioski Tribunale amministrativo regionale per la Sicilia (regionalnego sądu administracyjnego dla Sycylii, Włochy) o rozpoznanie spraw połączonych C-14/21 i C-15/21 w trybie przyspieszonym, przewidzianym w art. 105 regulaminu postępowania przed Trybunałem, zostają oddalone.

Podpisy